

Свѣтопреемствение.

Noli ponere mortem in malis.

Пъркано се кондожо земно въ глукитъ простираниѣва,
И внаи — (своа канва цѣло и по кой законъ, неизтайно!)
И внаи грознитъ говѣи ки язви, окарисѣва,
Говѣи кожо вѣнчува нас безмисленио, нецтрайно...

Да ни, кой посылъ, безпѣривно жоа хворение
На дивниѣ валѣи изгѣтъ це се сѣре, верѣдо нѣзожѣтъ?
Въ безкрайножо ја космическа влезайно сполковение
Да ни це жури край на произвола на Сздѣицѣтъ?...

Да ни, по велики кѣитове на прагѣ ја вселениа,
Це бѣде прѣсѣицѣи канѣи прахъ, въ гѣбель мигновениа?
Не знамъ! Говѣи киѣи разѣицѣи сѣицѣи не може жуи да знае!

Но знамъ те и такаво разѣицѣи — мѣдриѣ я жѣеае!
Знамъ те по цѣеае, — кон кожо жуи да бѣде сѣицѣи на, —
Не це надмѣице обѣа ја злогѣицѣи на сегашна!

—————

